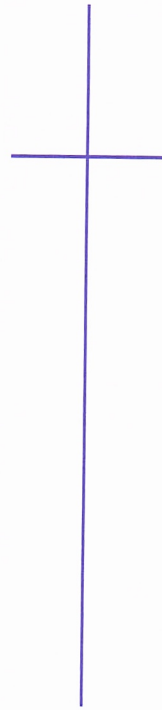
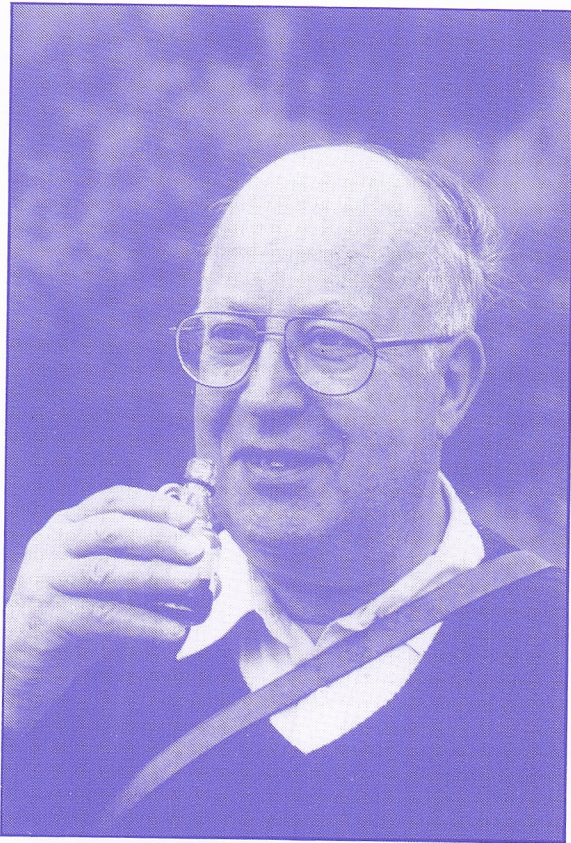

Van Hecke

**Op maandag 21 augustus 2000
overleed in ons huis van Hoboken
onze medebroeder**

Gerard Keppens
salesiaan van Don Bosco

KEPPENS GERARD

Hij was 73 jaar.

Hij werd geboren te Sint-Niklaas op 22 mei 1927

*Hij deed zijn eerste professie Groot-Bijgaarden
op 25 augustus 1959*

*Hij deed eeuwige professie te Halle
op 31 juli 1965*

1958-1959	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1959-1966	Halle	magisterium en leraar-assistent
1966-1985	Sint-Denijs-Westrem	leraar-assistent
1985-1998	Hechtel	econoom
1998-2000	Hechtel	hulp-econoom
2000	Hoboken	op rust

Overleden te Hoboken op 21 augustus 2000

HOMILIE

Geachte familie, beste medebroeders, goede mensen van het Don Boscokoor, van de school, regelmatige bezoekers van deze kapel en vrienden van Gerard,

Van Gerard afscheid nemen doen we met veel pijn en droefheid in het hart, maar ook met een immens gevoel van dankbaarheid en waardering.

Droefheid, omdat hij iemand was om van te houden; we zullen hem missen. Dankbaarheid, om zijn intens en radicaal beleven van zijn roeping in het spoor van Don Bosco.

De zaligsprekingen vormen de rode draad door zijn salesiaans leven heen.

Zalig de armen van geest: Gerard heeft zijn leven lang zijn vertrouwen gesteld op God, en daardoor bleef hij nederig en bescheiden, omdat hij op de eerste plaats God aan het werk liet in zijn leven.

Zalig de treurenden: Gerard treurde om onrechtvaardigheid, onenigheid en om het lijden in de wereld. Hij kon innig meeleven met het verdriet van mensen.

Zalig de zachtmoedigen en barmhartigen: Gerard bracht respect op voor het unieke in elke mens. Steeds had hij aandacht voor het goede en edele in jongeren en gewone mensen.

Zalig de zuiveren van hart: Gerard was een medebroeder uit één stuk, waarop men kon bouwen. Hij was voor velen een steun en straalde vertrouwen uit. Hij vermeed iedere dubbelzinnigheid en trachtte iedereen gelijk te behandelen.

Zalig die vrede brengen: Gerard was er helemaal niet op uit om tweedracht te zaaien, maar hij was een vredestichter. Het was voor hem een grote vreugde als hij medebroeders, familieleden, koorleden en vrienden kon samenbrengen.

Dit is het leven geweest van Gerard. Op zijn manier, met zijn talenten, maar vooral met de kracht van Gods genade die door hem zichtbaar werd, heeft hij het evangelie van de Heer herschreven. Daarom is zijn leven niet alleen een uitnodiging, maar houdt het ook, zoals de zaligsprekingen, een belofte in. Een belofte van God zelf, die ons duidelijk wil maken dat het leven verder reikt dan de dood. Een belofte die de Heer aanzegt aan allen die Hem trouw zijn gebleven. Daarom is er, naast droefheid en dankbaarheid, in ons hart ook plaats voor hoop en vertrouwen.

Met veel eerbied en genegenheid willen we zijn levensverhaal beluisteren.

Gerard werd geboren in Sint-Niklaas op 22 mei 1927. Samen met vader die spoorwegarbeider was, met moeder, drie broers en 6 zussen, groeide hij op in dit zoete Waasland dat hem altijd heel dierbaar is gebleven.

Na zijn lagere school ging hij naar de technische school te Sint-Niklaas, waar hij een A3-diploma behaalde in de richting mechanica. Zijn vader stierf op 49-jarige leeftijd. Als oudste van een groot gezin aanzag hij het als zijn plicht moeder en het grote gezin te helpen. Hij werkte 6 jaar in verscheidene fabrieken en volgde avondschool voor frezer, schaver en technisch tekenen.

Aan een parochiepriester heeft hij op een bepaald moment zijn verlangen uitgesproken priester te worden. Deze verwees hem naar de afdeling Late Roepingen te Kortrijk, waar hij de 4-jarige cyclus volgde van 1950 tot 1954. Daarna heeft hij 2 jaar filosofie en 1 jaar theologie gestudeerd in het seminarie van Gent. Om gezondheidsredenen kon hij zijn priesterstudies niet voortzetten. Hij keerde naar huis terug om te herstellen. Maar in zijn hart bleef het verlangen gloeien om zich totaal toe te wijden aan God en zich helemaal in dienst te stellen van de jongeren als salesiaan van Don Bosco.

Op 22 juni 1958 deed hij zijn aanvraag aan de toenmalige provinciaal om toegelaten te worden tot

het noviciaat bij Don Bosco. Hij deed het met de volgende woorden:

'Zeer Eerwaarde Heer Inspecteur, mag ik u hierbij eerbiedig mijn verlangen uitdrukken om als coadjuteur opgenomen te worden in de Sociëteit van de H. Franciscus van Sales? Lang heb ik nagedacht en raad gevraagd aan mijn geestelijke leider, mijnheer de President van het seminarie te Gent en aan mijnheer Cosaert, die hierbij hun instemming betuigden. Ik heb ook God gevraagd om licht en om volharding, en gesmeekt gelukkig te worden en anderen, vooral de volksjeugd gelukkig te maken. De salesiaanse sociëteit heb ik leren kennen en waarderen bij de Late Roeppingen te Kortrijk, waar ik 4 jaar verbleef.

In de hoop dat u mijn verlangen in overweging neemt, leg ik mij neer bij de beslissing die u zult nemen. Moge God u zegenen.'

Op 16 augustus 1958 mocht Gerard zijn intrede doen in het noviciaat bij Don Bosco. Daarna werd hij benoemd in ons huis van Halle, waar toenmaals de meeste coadjuteurs verbleven. In hun leerprogramma kregen ze religieuze en salesiaanse vorming. Gerard combineerde dit met een opdracht als praktijkleraar in de afdeling mechanica. In Halle ontstond zijn liefde voor koormuziek. Als tenor zong hij mee in het gerenommeerd schoolkoor onder leiding van Albert Vanden Berk.

Na 7 jaar Halle werd Gerard gevraagd te verhuizen naar Sint-Denijs-Westrem, waar hij gedurende 19 jaar zijn beste krachten inzette als praktijkleraar in de technische school in de afdeling mechanica en in het

internaat. Gerard sprak graag over Halle en Sint-Denijs-Westrem, waar hard gewerkt werd en een fijne geest heerste onder de medebroeders.

Het was een heroïsche tijd.

In het jaar 1985 werd hem gevraagd econoom te worden van ons huis te Hechtel: een taak die hij als 'een goede huisvader' vervulde zonder nochtans een vooropleiding genoten te hebben. Nooit vergat hij de verjaardagen van de medebroeders. Steeds bedacht hij hen met een fijne attentie.

Als eerste lezing is heel bewust een lied gekozen: een fragment van het lied van Mozes aan de Rietzee, omdat muziek een groot stuk van Gerards leven was. Zowel in Sint-Denijs-Westrem als in Hechtel heeft hij het Don Boscokoor gesticht. Hij was er de leider en de bezieler van. Met zijn geliefd koor luisterde hij niet alleen de liturgische vieringen op, maar nam graag deel aan koorzangtornooien of andere festiviteiten, waar ook meerstemminge, profane liederen werden gezongen. Vooral de grote kerkelijke en salesiaanse vieringen werden door hem en zijn koor met veel zorg voorbereid. Hij kon er echt van genieten als een uitvoering op zo 'n hoogdag zelf in de smaak viel. Het verdiende pluimpje hiervoor maakte hem zielsgelukkig. Zijn aanwezigheden op cursussen, koorateliers en op concerten alsook zijn vele contacten met de koorfederatie en met bevriende koren hebben ertoe bijgedragen dat er momenteel een zeer gevarieerd archief bestaat, waaruit kan geput worden voor kerkelijke en andere feesten. Niet alleen de muzikale optredens,

maar ook de daadwerkelijke hulp bij feesten of vieringen in dit huis brachten Gerard en zijn koorleden in de belangstelling.

Gerard kon genieten van het leven. Tijdens de vakantie ging hij heel graag met de medebroeders naar de bergen in Oostenrijk. Hij hield van de natuur en van gezelligheid met een goede sigaar en een trappist.

Zijn familie was hem heilig. Hij hield van zijn broers, zus-sen en hun kinderen en zij hielden ook veel van hem. De jaarlijkse familiefeesten waren zowel voor Gerard als voor zijn familie topdagen. Vaak heeft hij zijn nichten en neven aangenaam verrast met een attentie. Als oudste van het gezin was hij een band van eenheid.

Zijn leven als religieus was voorbeeldig. Hij was steeds trouw aanwezig in de gebedsmomenten. Het best voelde hij zich thuis in de klassieke vormen van geloofsbeleving. Als coadjuteur preekte hij nooit, maar hij was door zijn edelmoedige inzet en goedheid teken en aanreiker van Gods liefde voor jongeren en gewone mensen.

Bewonderenswaardig is de manier waarop hij zowel zijn koor als het economaat uit handen heeft gegeven toen hij gezondheidsproblemen kreeg. Hij bleef bescheiden op de achtergrond en bood zijn diensten aan.

De ziekte die Gerard overviel was zonder meer zwaar en ingrijpend. Als patiënt was hij evenwel te bewon-

deren. Hij was nooit lastig, klaagde niet en hield er ondanks zijn ernstige toestand de moed in. Hij was zeer dankbaar voor onze medebroeders en personeelsleden van ons huis van Hoboken die hem met veel toewijding hebben verzorgd en met liefde omringd.

Gerard, wij vertrouwen je toe
aan onze liefdevolle God.

Ook aan jou zegt Jezus:

*"Zalig ben je, druk nu maar met Mozes
je liefde voor God uit:*

*'Ik wil zingen voor Jahwe, want Hij is de Hoogste'.
Verheug je en juich, want groot is je loon in de hemel".*

Wij zijn God dankbaar voor wie je was
en voor al het goede dat je hebt gedaan.

Je was een salesiaan naar het hart van Don Bosco.
Blijf voor ons een oproep om God centraal te stellen
in ons leven,
om goed en vriendelijk,
eenvoudig en dienstbaar te zijn.

Moge je leven een bron zijn van nieuwe roepingen.

Piet Palmans
provinciaal

Hechtel, 26 augustus 2000

